

וטרם נפנה ללכת משער הגלגולים נוסיפה עוד ללוט את פני הלוט
הלוט על נשמות מישראל והמסכה הנסוכה על תיקון מעשיהם
מאשר

וטרם נפנה ללכת משער הגלגולים נוסיפה עוד ללוט את

פני הלוט הלוט על נשמות מישראל והמסכה הנסוכה על תיקון מעשיהם

פאר מקדושים

10

מאשר שמעה אזני ותבן לה. והמעשה ידועה ליחיד סגולה והא לכם
לדעת גם אתם מאמינים בני מאמינים כי גם מאתה יוצא מוסר השכל:
מוכסן אחד היה אשר כל ימיו התאמץ לעקר ולשרש כל צלם ע"ז
אשר היה ובכל מקום אשר עמד צלמי ע"ז על פרשת הדרכים
עשה כל השתדלות וערמות לכתת אותם עד אשר דק. והי' כאשר
ירא מעשות יומם נסע כל הלילות ועד נצח לא ידע שבעה וצמאה
נפשו אל זאת לעשות בלי דרך והיה רשום על אבני זכרוננו מקום אחד
אשר עומד צלם ע"ז על אם הדרך. ויבקש לבערו. והנה בימי הסתיו
בענן וערפל ביום השלג הנורא אסר לו את העגלה ויסע ויבא עד
המקום אשר ישתחוו שם הנכרים לצלמא די קם תמן. כי חשב את היום
הזה לאין יוצא ואין בא ויאמץ בזרוע כחו לכרתו בקרדומו ולשרש
אחריו. והחליץ מעטפותיו והשליך על השלג גם את הכובע (הספאדיק)
שלו והוא עיף ויגע ולא ידע. והנה פתאום תשמענה אזני מאחוריו
צלצל פעמון (שליטין) אחד ונודע כי נוסע מי אחריו וימהר לחטוף
המלבשים עליו ובהחפזו לנוס נפלה היארמעלקי מעל ראשו ומגורת
לבבו מפני האיש הבא אחריו לא נתנוהו להרימה ולהצניף אותה.
וימהר לרוץ להמלט על נפשו כי מלפנים היתה זאת למשפט מות ובתוך
השליטין הנ"ל נסע כומר אחד עם משרתו ונבהל מראות את המעשה
העשוי ויחגור חימת אפו ויגביה את היארמעלקי ויסע מהר אל האכסניא
הקרובה אליו ויבקר את המוכסן אם הוא הולך בהיארמעלקי וימצא כי
אין לו וינסה להצניף אותה על ראשו והנה הוא טובה עליו אז
ידע ברור אל נכון כי ידיו עשו זאת לשבר את הצלם ההוא ויגישו
אל המשפט ונחרץ משפטו להמית אותו כאשר היתה להם לחק. וכאשר
הומת המוכסן הזה באתה אשת המת לפני דייני דמתא לשלם לה
כתובתה כי תיקון ב"ד היתה בעיר ההוא על כל אשר מת ולא נשאר
מאתו לפרעון כתובת אשתו היתה נפרעת בב"ד ויקריבו הדיינים את
משפטה אל הרב דשם ולא צוה לתת לה כתובתה באמרו המת ההוא
יש לו דין מאבד עצמו לדעת כי מצות ואשיריהם תגדעון לא נצטוינו
בחוק לארץ בהיותינו בגולה על אדמת נכר ונחנו תחת ידם פזורים
ובצלם מסתופפים ולא נאמרה אך בארץ ישראל ולא נפרעה האשה את
כתובתה. ויחלום להרב דשם כי שגה ברואה ומשפט כזה לא הי' לו
לשפוט יחיד אף להקריבו אל ד' לשאול כדת מה לעשות וכדברים אלה
חלם לו שלשה לילות רצופות ופשפש הרב במעשיו והרבה תשובה
מחילה ותחנונים ויצם וילבש שחורים ועשה שאלת חלום ונודע לו כי
המוכסן הנ"ל הי' לו נשמת מנשה אשר העמיד צלם בהיכל ד' ובא

כמה

מאשר שמעה אזני ותבן לה. והמעשה ידועה ליחיד
סגולה והא לכם לדעת גם אתם מאמינים בני מאמינים
כי גם מאתה יוצא מוסר השכל:

מוכסן אחד היה אשר כל ימיו התאמץ לעקר ולשרש כל
צלם ע"ז אשר היה ובכל מקום אשר עמד צלמי ע"ז על
פרשת הדרכים עשה כל השתדלות וערמות לכתת אותם
עד אשר דק. והי' כאשר ירא מעשות יומם נסע כל
הלילות ועד נצח לא ידע שבעה וצמאה נפשו אל זאת
לעשות בלי הרף והיה רשום על אבני זכרוננו מקום אחד
אשר עומד צלם ע"ז על אם הדרך. ויבקש לבערו. והנה
בימי הסתיו

בענן וערפל ביום השלג הנורא אסר לו את העגלה ויסע
ויבא עד המקום אשר ישתחוו שם הנכרים לצלמא די
קם תמן. כי חשב את היום הזה לאין יוצא ואין בא
ויאמץ בזרוע כחו לכרתו בקרדומו ולשרש אחריו.
והחליץ מעטפותיו והשליך על השלג גם את הכובע
(הספאדיק) שלו והוא עיף ויגע ולא ידע. והנה פתאום
תשמענה אזני מאחוריו צלצל פעמון (שליטין) אחד
ונודע כי נוסע מי אחריו וימהר לחטוף המלבשים עליו
ובהחפזו לנוס נפלה היארמעלקי מעל ראשו ומגורת
לבבו מפני האיש הבא אחריו לא נתנוהו להרימה
ולהצניף אותה. וימהר לרוץ להמלט על נפשו כי מלפנים
היתה זאת למשפט מות ובתוך השליטין הנ"ל נסע כומר
אחד עם משרתו ונבהל מראות את המעשה העשוי
ויחגור חימת אפו ויגביה את היארמעלקי ויסע מהר אל
האכסניא הקרובה אליו ויבקר את המוכסן אם הוא
הולך בהיארמעלקי וימצא כי אין לו וינסה להצניף
אותה על ראשו והנה הוא טובה עליו אז

ידע ברור אל נכון כי ידיו עשו זאת לשבר את הצלם
ההוא ויגישו אל המשפט ונחרץ משפטו להמית אותו

כאשר היתה להם לחק. וכאשר הומת המוכסן הזה באתה אשת המת לפני דייני דמתא לשלם לה כתובתה כי תיקון ב"ד היתה בעיר
ההוא על כל אשר מת ולא נשאר מאתו לפרעון כתובת אשתו היתה נפרעת בב"ד ויקריבו הדיינים את משפטה אל הרב דשם ולא צוה
לתת לה כתובתה באמרו המת ההוא יש לו דין מאבד עצמו לדעת כי מצות ואשיריהם תגדעון לא נצטוינו בחוק לארץ בהיותינו בגולה
על אדמת נכר ונחנו תחת ידם פזורים ובצלם מסתופפים ולא נאמרה אך בארץ ישראל ולא נפרעה האשה את כתובתה. ויחלום להרב
דשם כי שגה ברואה ומשפט כזה לא הי' לו לשפוט יחיד אף להקריבו אל ד' לשאול כדת מה לעשות וכדברים אלה חלם לו שלשה
לילות רצופות ופשפש הרב במעשיו והרבה תשובה מחילה ותחנונים ויצם וילבש שחורים ועשה שאלת חלום ונודע לו כי המוכסן הנ"ל
הי' לו נשמת מנשה אשר העמיד צלם בהיכל ד' ובא

**כמה פעמים בגלגול לתקן מעשיו ולכן הי' לו כל ימיו התאמצות
במצוה זו וכאשר נהרג הפעם על ידה נתקנה נשמתו:**

כמה פעמים בגלגול לתקן מעשיו ולכן הי' לו כל ימיו
התאמצות במצוה זו וכאשר נהרג הפעם על ידה נתקנה
נשמתו: